

Αριθμός 41/2024

(Αριθ. κατάθ. 41/2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων –

Αίτηση Αναστολής)

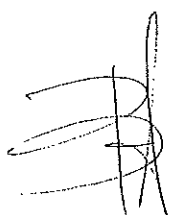
Σύγκροτήθηκε την Δικαστή Βασιλική Δουβαρά, Πρωτοδίκη Ειδικής Επετηρίδας, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου, και τη Γραμματέα Ανθούλα Ραυτοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 24η.9.2024, για να δικάσει την από 22.4.2024 που κατατέθηκε στην γραμματεία του ήδη καταργηθέντος Ειρηνοδικείου Νίκαιας στις 29.4.2024 και έλαβε αριθμό κατάθεσης δικογράφου 41/2024 αίτηση, μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: _____ του _____ και της
κατοίκου _____ οδός _____, αρ. _____, με ΑΦΜ _____ που
παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Αικατερίνης Μάλλιαρη (Α.Μ.
Δ.Σ.Α. 33440) κατά

Της Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία “doValue Greece ΑΝΩΝΥΜΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ” και
το διακριτικό τίτλο “doValue Greece”, πρώην με την επωνυμία «EUROBANK FPS
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ
ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο “EUROBANK FINANCIAL PLANNING

SERVICES” που εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, επί της οδού Κύπρου αριθμ. 27 και Αρχιμήδους, με ΑΦΜ 099755919 Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Πειραιά και με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. 121602601000, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τον Ν. 4354/2015, δυνάμει της με αριθμό 220/1/13.03.2017 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (υπ’ αριθμ. 880/16.3.2017 ΦΕΚ τ. Β’) και ενεργούσα με την ιδιότητά της ως νομίμου εκπροσώπου και διαχειρίστριας των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία MEXICO FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY, με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, George’s Dock 3, 4th floor, IFSC, Dublin, με αριθμό καταχώρισης στο μητρώο εταιρειών 675767, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003, η οποία κατέστη ειδικός διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία “ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΕ”, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος, αρ. 8 και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 996866969 Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών (Γ.Ε.ΜΗ. με αριθμό 154558160000), ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΕ» (πρώην «ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΦΓ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ»), λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της πρώτης τραπεζικής εταιρείας (άρθρο 16 ν. 2515/1997 και άρθρα 57 παρ. 3 και 59-74 του ν. 4601/2019 – Ανακοινώσεις για καταχώρηση στο Γ.Ε.ΜΗ. υπ’ αριθμ. 31907 και 31909/30-3-2020) και ως καθολικής διαδόχου της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΤΕ», λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση της δεύτερης εταιρείας από την πρώτη, δυνάμει της υπ’

2 ο φύλλο της με αριθμό W. 165/2024 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά – Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

αριθμόν Κ2-7651/27.12.2013 απόφασης του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας (ΑΔΑ: ΒΛΓΥΦ – ΖΧΒ – ΦΕΚ 9243/27-12-2019 Τεύχος ΑΕ – ΕΠΕ & ΓΕΜΗ) στην οποία είχαν μεταβιβασθεί περιουσιακά στοιχεία (συμβατικές σχέσεις, ενεργητικό και παθητικό) του πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΤΕ» (ΦΕΚ τεύχος Β' 74/18-1-2013) που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Ευαγγελίας Βάγια με ΑΜ ΔΣΑ 19671

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ της υπ' αριθμ. 85/2021 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Νίκαιας (Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας).

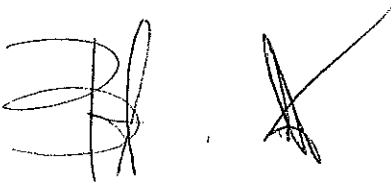
Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από 22-4-2024 αίτησή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του ήδη καταργηθέντος Ειρηνοδικείου Νίκαιας, με αριθμό κατάθεσης 41/29-4-2024 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί καθώς και όσα αναφέρονται στο έγγραφο σημείωμα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

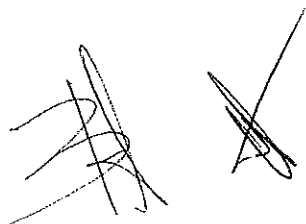
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 ν. 3869/2010, η απόφαση που ορίζει μηνιαίες καταβολές είναι αμέσως εκτελεστή και δεν επιτρέπεται δικαστική αναστολή της, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 6 ν. 3869/2010, που προστέθηκε στο

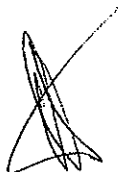

ως άνω άρθρο με την παράγραφο 2 του άρθρου 14 ν. 4161/2013, αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση, θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η έφεση, ενώ η χορήγηση της αναστολής επάγεται αυτοδικαίως την απαγόρευση διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Με την προσθήκη της ανωτέρω διάταξης, αναστέλλεται η εκτελεστικότητα της απόφασης, δηλαδή η δυνατότητα του δανειστή να χρησιμοποιήσει την απορριπτική απόφαση και να επιχειρήσει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Μοναδική θετική αλλά τυπική προϋπόθεση της αίτησης αναστολής είναι η εμπρόθεσμη άσκηση έφεσης.

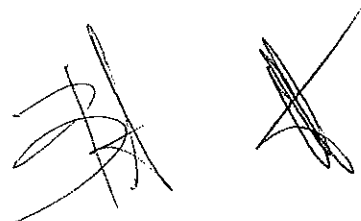
Με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 ("Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων..."), όπως το άρθρο αυτό ίσχυε και εφαρμόζεται στην προκειμένη υπόθεση πριν αντικατασταθεί με το άρθρο 1 παρ. 1 της ΥΠΟΠΑΡ. Α.4 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (ΦΕΚ 94/Α/14-8-2015), που καταλαμβάνει, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 2 της ΥΠΟΠΑΡ. Α.4 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου, τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του, ορίζεται ότι "φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής". Σύμφωνα με την διάταξη αυτή, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν.

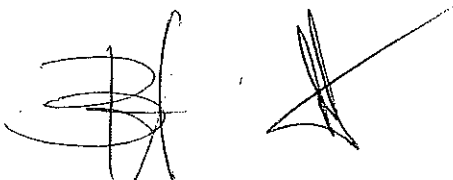
3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη (και γενική) αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο ν. 3869/2010 θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από την γενική θεωρία του αστικού δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πταισματος, προβλέπεται στην διάταξη του άρθρου 330 του Α.Κ., με την οποία ορίζεται ότι "ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές". Η εν λόγω διάταξη θεσπίζει δύο μορφές πταισματος, το δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και τη νομολογία. Η έννοια του δόλου, όπως γίνεται δεκτή στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. 1 Π.Κ., που ορίζει ότι "Με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξεως. Επίσης όποιος γνωρίζει ότι από την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται". Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που "θέλει" την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξεώς του και, παρά ταύτα, δεν εγκαταλείπει αυτήν. Αντίθετα, με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος, που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξεώς του και το "αποδέχεται" (Ολ.Α.Π. 4/2010, Ολ.Α.Π. 8/2005, Α.Π. 1446/2018, Α.Π. 297/2007). Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφισταμένη ενοχή (Α.Π. 677/2010). Δόλο, κατά

συνέπεια, συνιστά η περίπτωση εκείνη του δράστη κατά την οποία επιδοκιμάζει, δηλαδή προβλέπει, το αποτέλεσμα ως ενδεχόμενο και τελικά το αποδέχεται. Ο δόλος σχετίζεται και αφορά πάντα πράξη και αυτή θα είναι η απαγορευμένη από το δίκαιο στον δράστη αθέτηση ενοχικής υποχρέωσης ή γενικότερα αδικοπραξία κ.λπ. Μεταξύ των εννοιολογικών στοιχείων του δόλου είναι και η πρόβλεψη του δράστη ότι η συμπεριφορά του θα προκαλέσει καθυστέρηση στην εκπλήρωση της υποχρέωσης του ή θα προκαλέσει το γεγονός της αδυναμίας παροχής του, συνείδηση, δηλαδή του δράστη για τον κίνδυνο επελεύσεως των αποτελεσμάτων αυτών. Για τα ανωτέρω αρκεί και απαιτείται η πρόβλεψη και η αποδοχή του παρανόμου αποτελέσματος σε γενικές γραμμές και κατά τα γενικά ουσιώδη γνωρίσματα του. Η ακριβής έκταση της ζημίας, οι λεπτομέρειες ή οι ιδιότητες του προσβαλλόμενου αγαθού και οι λοιπές περιστάσεις που καθορίζουν το μέγεθος της προσβολής δεν απαιτείται να προβλέπονται σαφώς, τουλάχιστον στον βαθμό που δεν ανάγονται από το νόμο σε κρίσιμα για την ύπαρξη της ευθύνης περιστατικά, Στην περίπτωση του Ν. 3869/2010 ο νόμος χρησιμοποιεί την έννοια του δόλου και την συνδέει με μια πραγματική κατάσταση, που είναι η μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπροθέσμων χρηματικών οφειλών. Περαιτέρω, από την διατύπωση της παρ. 1 εδάφ. α' του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην "περιέλευση" του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης (και γενικής) αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει τόσο κατά το χρόνο αναλήψεως της οφειλής, όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη αυτής. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο, είτε είναι αρχικός, είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν.

3869/2010 ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον οφειλέτη εκείνον, ο οποίος καρπύται οφέλη από την υπερχρέωσή του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως, είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους, είτε από δική του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (Α.Π. 286/2017, Α.Π. 153/2017, Α.Π. 65/2017). Η τελευταία περίπτωση συντρέχει και όταν ο οφειλέτης, εν γνώσει του, χειροτερεύει την οικονομική του θέση με τρόπο που δεν συνάδει με την περιουσία του, το εισόδημα του και τη γενικότερη θέση του και συγκεκριμένα όταν δεν φροντίζει για τη διατήρηση του ενεργητικού της περιουσίας του και τη σωστή διαχείριση του ή όταν προβαίνει σε κατασπατάληση του εισοδήματός του ή των περιουσιακών του στοιχείων, με αποτέλεσμα να μειώνει τη δυνητική ροή ρευστότητας που διαθέτει. Εξάλλου, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο δόλος του οφειλέτη πρέπει να συνδέεται με την πρόκληση της μόνιμης (και γενικής) αδυναμίας να εξοφλήσει τα χρέη του, δηλαδή η πρόκληση της μόνιμης αδυναμίας πρέπει να οφείλεται σε δόλο του. Όπως, εξάλλου, προκύπτει από την πρόβλεψη του εδαφίου β' της παρ. 1 του ίδιου άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υποθέσεως δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και γι' αυτό παραλείφθηκε στο νόμο, κατά πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατά τρόπο ορισμένο, ήτοι με σαφή έκθεση των γεγονότων που τον θεμελιώνουν (πρβλ. άρθρο 262 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δικ.) και να τον αποδείξει (Α.Π. 286/2017, Α.Π. 153/2017, Α.Π.

65/2017). Από το συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων συνάγεται ότι για να είναι ορισμένη και, επομένως, παραδεκτή, κατά το άρθρο 262 του Κ.Πολ.Δικ., η ένσταση της πιστώτριας Τράπεζας ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων προς αυτήν χρηματικών οφειλών από ενδεχόμενο δόλο, με την έννοια ότι συμφώνησε με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, παρότι προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του, με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών του και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό, πρέπει να αναφέρει: α) τα τραπεζικά προϊόντα που ο οφειλέτης συμφώνησε, το αρχικό και τελικό ύψος αυτών, β) το χρόνο που τα συμφώνησε, γ) τις οικονομικές δυνατότητες αυτού, κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, καθώς και δ) ότι, με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα, προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 991 / 2023 , ΑΠ 166 / 2022 , ΑΠ 1508/2022 , Α.Π. 59/2021, Α.Π. 1174/2019, Α.Π. 156/2018, ΑΠ 515/2018). Ο δόλος του οφειλέτη στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών χρεών του περιορίζεται στην πρόθεσή του και μόνο, δηλαδή σε ένα υποκειμενικό στοιχείο, χωρίς να είναι ανάγκη προσθήκης και άλλων αντικειμενικών στοιχείων, όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος και η παράλειψη, από την πλευρά των τελευταίων, να ενεργήσουν την αναγκαία έρευνα, πριν χορηγήσουν την πίστωση, της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη, πράγμα το οποίο, άλλωστε, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου (ΑΠ

539/2022, ΑΠ 1174/2019, ΑΠ 515/2018, ΑΠ 65/2017, ΑΠ 951/2015, ΑΠ 1226/2014). Ο ενιστάμενος πιστωτής πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατά τρόπο ορισμένο, ήτοι με σαφή έκθεση των γεγονότων που τον θεμελιώνουν (άρθρο 262 παρ. 1 του ΚΠολΔ) και να τον αποδείξει (ΑΠ 59/2021, ΑΠ 1400/2019, ΑΠ 734/2019, ΑΠ 286/2017, ΑΠ 153/2017, ΑΠ 65/2017).

Περαιτέρω, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 6 Ν. 3869/2010 όπως αυτή προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 Ν. 4161/2013, ΦΕΚ Α' 143/14.6.2013 «Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση. Η χορήγηση της αναστολής επέχεται αυτοδικαίως την απαγόρευση διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Με την τροποποίηση του άρθρου 6 και την ένταξη της παρ. 5 στο Ν. 3869/2010 έγινε αντιληπτή η ανάγκη για προστασία του οφειλέτη και μετά την έκδοση οριστικής απόφασης και προβλέφθηκε ότι αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη (βλ. Ι. Βενιέρη – Θ. Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, εκδ, ΝΒ 2016, σελ. 406-408).

Οι προϋποθέσεις του άρθρου 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 ομοιάζουν σε αυτά που επιβάλλουν τα άρθρα 682 επ. και αφορούν α) στην εκκρεμοδικία, η οποία υπάρχει από την άσκηση έφεσης κατά της αίτησης, β) στην έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας, γ) στην μη έκδοση αναστολής εκ του άρθρου 937 παρ. ΚΠολΔ που να παρέχει προστασία στον οφειλέτη - εκκαλούντα, δ) στην πιθανολόγηση ευδοκίμησης της έφεσης κατά της

απόφασης επί της αίτησης περί ρύθμισης των οφειλών, προϋπόθεση που ρητώς προβλέπεται μετά την τροποποίηση εκ του Ν.4336/2015 και ε) στην πιθανολόγηση ότι θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος, προϋπόθεση που ρητώς προβλέπεται μετά την τροποποίηση εκ του Ν.4336/2015). Περαιτέρω, μέχρι την τελεσίδικη απόφαση επί της αίτησης του Ν. 3869/2010 απαγορεύεται να ικανοποιείται προνομακά ένας πιστωτής εις βάρος των λοιπών.

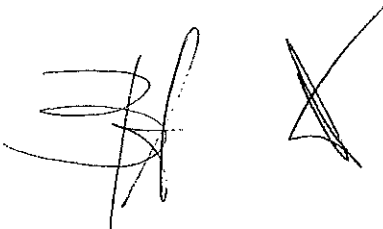
Με την κρινόμενη αίτηση αναστολής, ο αιτών εκθέτει ότι με την αναφερόμενη απόφαση του παρόντος δικαστηρίου, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία του άρθρου 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, απορρίφθηκε η αίτησή του, περί υπαγωγής του στις ευνοϊκές διατάξεις του Ν. 3869/2010. Περαιτέρω, εκθέτοντας ότι έχει ήδη ασκήσει εμπρόθεσμα, την από 1.7.2021 με ΑΚΔ 67/2021 και ΓΑΚ προσδιορισμού 4907/2021 και ΕΑΚ προσδιορισμού 2197/2021 έφεση του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, την οποία επανέφερε με κλήση για επανάληψη συζήτησης και προσδιορίστηκε προς εκδίκαση την 13-5-2025, ισχυριζόμενος ότι τυχόν επισπευδόμενη εκτέλεση θα προκαλέσει ουσιώδη βλάβη στα συμφέροντα του και ότι η ασκηθείσα έφεση του θα ευδοκιμήσει, ζητά να ανασταλεί κάθε μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας του μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της ως άνω έφεσης του.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 763 παρ. 3 ΚΠολΔ και 6 παρ. 1 και 2 ν. 3869/2010) κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολ.Δ), είναι ορισμένη και παρεπόμενα νόμιμη, ως στηριζόμενη στην διάταξη του άρθρου 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010, ενώ μετά την καταβολή των νομίμων τελών σύζήτησης της , θα πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την

ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που προσκομίζουν αμφότεροι οι διάδικοι, και από την διαδικασία, εν γένει πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα: Ο αιτών κατέθεσε ενώπιον του ήδη καταργηθέντος Ειρηνοδικείου Νίκαιας την από 31/5/2013 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 769/2013 αίτηση ρύθμισης των οφειλών του, προκειμένου να υπαχθεί στις διατάξεις του Νόμου 3869/2010 περί ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, στρεφόμενος, μεταξύ άλλων και κατά της Τράπεζας Eurobank Ergasias ΑΕ. Επί της εν λόγω αιτήσεως, εξεδόθη η με αριθμό 85/2021 οριστική απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, η οποία απέρριψε την αίτηση του και την υπαγωγή του στις διατάξεις του Νόμου 3869/2010, κρίνοντας ότι δολίως περιήλθε' σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών, στηριζόμενη κυρίως στο πλήθος των τραπεζικών προϊόντων που έλαβε ο αιτών (έξι συμβάσεις στεγαστικής και τέσσερις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης) και στο γεγονός ότι τα εισοδήματά του ήταν σχετικά σταθερά, καθώς ο αιτών και ήδη εκκαλών είναι δημόσιος υπάλληλος, εργαζόμενος ως στο της ΝΠΔΔ υπαγόμενο στη Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Πολιτισμού, και δεν έλαβε υπόψη τις περικοπές στον μισθό του, το γεγονός ότι ο δανεισμός του έλαβε χώρα το 2006 ότε το ατομικό του εισόδημα ανερχόταν σε 21.460,24€ ετησίως ήτοι στο ποσό των 1.788,33€ μηνιαίως και πλέον ο μισθός του ανέρχεται στο ποσό των 759,97 € ήτοι μειώθηκε κατά το 1/2. Έτσι εύλογα ο αιτών και ήδη εκκαλών δεν θα μπορούσε να καλύψει τις δόσεις των δανείων που είχε ήδη αναλάβει, χωρίς δόλο καθώς δεν συνέχιζε να αναλαμβάνει επιπλέον από τις ήδη υφιστάμενες δανειακές του υποχρεώσεις. Η ενιστάμενη πιστώτρια δεν εκθέτει συγκεκριμένες ενέργειες ή παραλείψεις του αιτούντος, από τις οποίες να προκύπτει

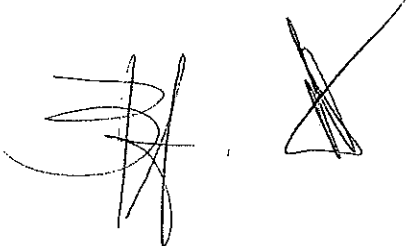

τουλάχιστον ενδεχόμενος δόλος αναφορικά με την πρόθεσή του να μην αποπληρώσει τα δάνεια και ειδικότερα δεν εκθέτει στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι ο αιτών ήταν ασυνεπής προς τις δανειακές του υποχρεώσεις από το χρόνο ανάληψης των δανείων ή και στη συνέχεια, αλλά πάντως πριν από το χρόνο που ο ίδιος ισχυρίζεται ότι λόγω της μείωσης του μισθού του και του μισθού της συζύγου του επήλθε στο πρόσωπό του αδυναμία πληρωμών των χρεών του. Δεν προσέφυγε σε ανακυκλούμενη πίστωση κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου και μόνον το γεγονός ότι έχει σταθερή εργασία στο Δημόσιο δεν δικαιολογεί per se την απόρριψη της αιτήσεως του περί υπαγωγής του στον Ν. 3869/2010, διότι εύλογα ο δανειολήπτης αναζητά πραγματικά μία δεύτερη ευκαιρία, μέσω της υπαγωγής του στον Νόμο αυτόν, πληροί δε κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου τα κριτήρια υπαγωγής. Κρίσιμο κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου είναι και το γεγονός ότι η σύζυγός του αιτούντος, εγγυήτρια στα δάνεια στεγαστικής πίστης, υπήχθη στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010 για διάσωση του 50% της κύριας κατοικίας του ζεύγους και τηρεί τη ρύθμιση. Συνεπώς αν εκπλειστηριαστεί τελικώς το 50% κυριότητας του αιτούντος θα οδηγηθούμε σε δυσχερώς επανορθώσιμες καταστάσεις που θα επιφέρουν βλάβη στα συμφέροντα του οφειλέτη. Σημειωτέο ότι η εκτίμηση της αξίας του μεριδίου του οφειλέτη ανέρχεται βάσει της με αριθμό 4222/5-4-2024 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης στο ποσό των 109.500€ που ορίζεται και ως τιμή πρώτης προσφοράς. Ορθότερο κατά την κρίση του παρόντος δικαστηρίου θα ήταν να ρυθμιστεί και η οφειλή του αιτούντος για την μερική ικανοποίηση των πιστωτών του. Επισημαίνεται ότι ο σκοπός του νομοθέτη, από τον οποίο διαπνέεται ολόκληρος ο Ν. 3869/2010, κατευθύνεται στη διευκόλυνση του υπερχρεωμένου οφειλέτη να απαλλαγεί από τα χρέη του και να επιχειρήσει ένα νέο ξεκίνημα επ' ωφελεία του ίδιου και της

7 ο φύλλο της με αριθμό ¹¹⁶⁵ 2024 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά – Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

κοινωνίας γενικότερα. Συνεπώς αν δεν αποδειχθεί η δόλια συμπεριφορά του οφειλέτη κατά την ανάληψη των δανειακών υποχρεώσεών του αλλά και στη συνέχεια μέχρι και την παύση πληρωμών ορθό είναι να ρυθμιστεί η οφειλή του κατά τον Ν. 3869/2010 για τη μερική ικανοποίηση των πιστωτών του.

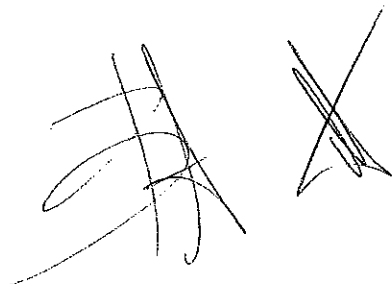
Περαιτέρω, από την εξέταση της δικογραφίας, πιθανολογήθηκε ότι η οικονομική κατάσταση του αιτούντος έχει διαφοροποιηθεί επί τα χείρω. Ο αιτών αποκερδαίνει τα προς το ζην από τον μισθό του που ανέρχεται σε 760€ μηνιαίως (και η σύζυγός του αποκερδαίνει μισθό 900€ μηνιαίως) ενώ δεν έχει άλλους πόρους και δεν λαμβάνει βοήθεια από άλλους συγγενείς, τα τέκνα του είναι μεν οικονομικώς ανεξάρτητα, αλλά όχι ακόμα αποκατεστημένα σε βαθμό που να μπορούν να συνεισφέρουν με τα εισοδήματά τους, και αναμένεται η επιδείνωση της θέσης του, αφού και μετά τις συνεχείς επιβαλλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις, και την αυξανόμενη ακρίβεια της καθημερινής ζωής και την αλματώδη αύξηση στις τιμές των ειδών πρώτης ανάγκης, τα εισοδήματά του θα είναι τα ίδια. Επίσης κινδυνεύει η κύρια κατοικία του αιτούντος, ενώ το επίμαχο δάνειο από την EUROBANK, ελήφθη με σκοπό την αγορά κύριας κατοικίας. Επίσης θα υποστεί ανεπανόρθωτη περιουσιακή βλάβη, διότι υφίσταται άμεσος κίνδυνος εκποίησης της ακίνητης περιουσίας του, ήδη δε και του βιοπορισμού του, η οποία με την έκδοση της τελεσίδικης απόφασης επί της αιτήσεως του για υπαγωγή του στον Ν. 3869/2010 πιθανολογείται ότι θα εξαιρεθεί της ρευστοποίησης, κατά το άρθρο 9 παρ.2 Ν. 3869/2010 και με τους όρους που το άρθρο αυτό τάσσει για την προστασία της πρώτης και κύριας κατοικίας. Ούτω πιθανολογείται η άνευ δόλου μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, και η ευδοκίμηση της έφεσης του κατά της με αριθμό 85/2021 οριστικής απόφασης του ήδη καταργηθέντος

Ειρηνοδικείου Νίκαιας κατά την στροφή της Νομολογίας μετά την έκδοση των αποφάσεων ΑΠ 515/2018, ΑΠ 156/2018 κ.ο.κ. Περαιτέρω η καθ' ης, όπως και οι λοιποί πιστωτές του, δεν θα υποστούν καμία ζημία από την υπό κρίση αναστολή, δοθέντος ότι η χορήγηση της, επιφέρει την αυτοδίκαιη απαγόρευση εκποίησης και μεταβολής της περιουσιακής του κατάστασης, και, συνεπώς, μπορεί, στην περίπτωση της απόρριψης της έφεσης του, να εκτελέσει σε βάρος της περιουσίας του ελεύθερα και χωρίς περιορισμούς. Άλλωστε ισχύει η αρχή *pari passu*, πρέπει δηλαδή όλοι οι πιστωτές να ικανοποιούνται συμμετρως. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πιθανολογείται ότι η ως άνω έφεση του αιτούντος θα ευδοκιμήσει, αφού συντρέχουν στο πρόσωπο του οι οριζόμενες στις διατάξεις του ανωτέρω νόμου προϋποθέσεις, ενώ η παραπάνω κατοικία αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος (άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010). Τέλος από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία πιθανολογήθηκε ότι σε περίπτωση αρχής αναγκαστικής εκτέλεσης ο αιτών θα υποστεί ουσιώδη βλάβη σε σχέση με τους επιδιωκόμενους με την αίτηση του άρθρου 4 ν.3869/2010 σκοπούς, διότι εφόσον αντικείμενο της εκτέλεσης αποτελεί η κύρια και μοναδική κατοικία του, θα ματαιωθεί η επιδιωκόμενη από αυτόν εξαίρεση από την εκποίηση του παραπάνω ακινήτου. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση αναστολής ως ουσιαστικά βάσιμη. Πλην όμως δεν θα πρέπει να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης σε βάρος του αιτούντος (άρθρ. 84 παρ. 2 Ν. 4194/2013, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 3 Ν. 4236/2014 - (ΑΠ 1050/2021, ΑΠ 1446/2018, ΑΠ 286/2017, ΑΠ 65/2017)).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

8 ο φύλλο της με αριθμό ~~1165~~ 1165/2024 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά – Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

Δέχεται την αίτηση.

Διατάσσει την αναστολή κάθε μέσου αναγκαστικής εκτέλεσης εναντίον της περιουσίας του αιτούντος, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της από 01.07.2021 και με αριθμό κατάθεσης (προσδιορισμού) ΓΑΚ 4907/2021 & ΕΑΚ 2197/2021 έφεσης του κατά της με αριθμό 85/2021 απόφασης του ήδη καταργηθέντος Ειρηνοδικείου Νίκαιας, που έχει οριστεί να συζητηθεί στις 13-5-2025.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στον Πειραιά στο ακροατήριο του, στις 21-5-2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων αυτών.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΟΥΒΑΡΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΘΟΥΛΑ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

